

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 11

Apostolul Pavel

Bună prietene!

În următoarele două studii vom vedea lucrarea lui Pavel că și misionar care a rupt barierele culturale pentru a duce Evanghelia păgânilor.

Acest prim studiu are 5 părți:

1. Originea lui Pavel.
2. Analiza lui Pavel ca și ființă umană.
3. Saul se transformă în Pavel.
4. Lucrarea sa în câmpul misionar.
5. Misiunea sa multiculturală.

1. Saul s-a născut în Tars în anul 5 pe coasta sudică a Asiei mici, teritoriu din Turcia de astăzi. Saul a fost cel mai crud și dur persecutor al creștinismului, era un evreu fanatic, fariseu descendent din tribul lui Beniamin. Faptul că s-a născut în Tars i-a permis să fie în contact cu una dintre cele mai avansate culturi ale timpului său, cultura greacă. Tars era o cetate universitară care ieșea în evidență prin cultura sa și școala sa de filozofie. Din Tars a ieșit unul dintre cei mai mari oratori numit Cicero. Fiind sub influența greacă Saul a ajuns să fie un bun cunoscător al limbii grecești, limba dominantă în Tars iar pe lângă această și-a dezvoltat capacitatea sa ca și orator. Astfel putem spune că Saul domina cultura timpului său. Faptul că s-a născut în Tars i-a adus și alt avantaj, cetățenia romană, dar ținând cont faptul că părinții erau evrei era în același timp și evreu. Conform obiceiurilor iudaice de la cinci ani Saul cu siguranță că a învățat să citească Pentateucul. De asemenea există indicii care demonstrează că făcea parte dintr-o familie bogată, dar în ciuda acestui fapt, conform obiceiurilor iudaice Saul a învățat de asemenea și o meserie, meșteșugul făcerii corturilor. Mai târziu în lucrarea sa apostolică îl vedem practicând-o pentru a se menține și a trăi independent de ajutorul fraților creștini.

În ciuda faptului că Saul cunoștea în profunzime cultura acelor zile trebuie să notăm faptul că educația sa a fost iudaică și a primit-o sub stricta tutelă a învățătorilor fariseilor având ca și profesor pe Gamaliel, unul dintre cei mai mari rabini din timpul său. Își permitea luxul de a spune următoarele în Galateni 1,14:

14 și cum eram mai înaintat în religia iudeilor decât mulți din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însuflețit de o râvnă nespuse de mare pentru datinile strămoșești.

Acesta era Saul care mai târziu s-a transformat în Pavel propovăduitorul Evangheliei între neamuri, un iudeu plin de râvnă, om cult, dominând foarte bine cultura greacă, pregătire iudaică, sincer în tot ceea ce făcea, teribil persecutor al creștinilor când a ajuns la maturitate.

2. Vom vedea acum cum era personalitatea lui Saul din Tars. Biblia îl descrie ca și un persecutor plin de râvnă al creștinilor. Era pasionat și puneă inimă în tot ceea ce făcea, iar când nu cunoștea încă pe Isus a persecutat pe creștini din toată inima și cu toată sinceritatea. În sinceritatea sa el credea că face un favor lui Dumnezeu persecutând pe acei “eretici” care își puneau încrederea în salvarea promisă de Isus ca și Salvator. Așa că el îi critica că se bazau pe Isus în loc de lucrarea Legii. Ce păcat de această râvnă, multă sinceritate dar din păcate sinceritatea nu întotdeauna îți garantează a fi pe terenul corect. Poate există persoane care să se înșele la fel ca și Saul crezând că sunt pe calea cea bună iar în schimb să nu fie așa. Dar într-o zi Saul a fost întâlnit de Isus și aceeași entuziasm și pasiune avută înainte de acest moment ca și persecutor a continuat să îi canalizeze viața de creștin. A înțeles că el persecuta pe Dumnezeu și nu pe oameni încredințând corp și suflet în totalitate predicării Evangheliei cu aceeași sinceritate și râvna cu care lucra înainte pentru a persecuta. Așa că iată ce spune el în Filipeni 3,4-8:

4 Măcar că eu așa avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;

5 eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ce privește Legea, fariseu;

6 în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.

7 Dar lucrurile care pentru mine erau câștiguri le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos.

8 Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos

În această declarație putem observa că Saul cel convertit s-a transformat într-un om umil, iar pentru tot ceea ce a făcut creștinilor l-a determinat că întotdeauna să se simtă că nu merita să fie un lucrător al lui Isus, iar aceasta în ciuda faptului că el știa că era parte din această lucrare nu din alegere proprie ci pentru că el a fost ales chiar de Isus. Așa că întotdeauna s-a simțit îndatorat suferind pentru Isus pentru care simțea întotdeauna o imensă datorie pentru tot răul pe care i l-a făcut persecutându-i pe copiii Săi. În 2 Corinteni 11,23-27 spune:

23 Sunt ei slujitori ai lui Hristos? – vorbesc ca un ieșit din minți – eu sunt și mai mult. În osteneți, și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte!

24 De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una;

25 de trei ori am fost bătut cu nuiiele; o dată am fost improșcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adâncul mării.

26 Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși;

27 în osteneți și necazuri, în privegheri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!

Când citesc această mărturie a lui Pavel mă întreb: aş putea eu să spun aceleaşi cuvinte ca şi Saul din Tars? Atunci cum ar putea astăzi cineva să spună că suferă pentru Hristos? Acesta era Saul din Tars, aceasta era personalitatea sa, plin de pasiune, om care se dedica trup şi suflet la ceea ce îşi propunea să facă.

3. În această parte vom vedea momentul convertirii lui Saul. S-a întâmplat în drumul său către Damasc într-o misiune de a persecuta pe creştinii care erau în Damasc. Isus i s-a descoperit pe drum iar el fiind un om sincer nu îl vedem fugind, nu a avut altă alternativă. Singurul lucru pe care l-a putut face a fost să se predea în mâinile Celui care până atunci îl persecuta acceptându-L ca şi Salvator personal.

În viaţa mea pastorală de multe ori am întâlnit persoane sincere care se considerau duşmani ai Bisericii pentru că nu au înţeles Adevărul Evangheliei, dar când s-au întâlnit cu Adevărul s-au dedicat lucrării şi părtăşiei cu Mântuitorul lor cu aceeaşi râvnă şi pasiune cu care înainte îi erau împotrivă.

Istoria convertirii lui Saul este relatată de trei ori în cartea Faptele Apostolilor, în capitolele 9, 22 şi 26. În capitolul 9 cel care povesteşte este Luca, dar în celelalte două capitole chiar Pavel. Să citim împreună versiunea prezentată de Pavel în Fapte 26,16-18:

16 Dar scoală-te şi stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor şi martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât şi al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le.

17 Te-am ales din mijlocul norodului acestuia şi din mijlocul Neamurilor la care te trimit,

18 ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, şi de sub puterea Satanei la Dumnezeu; şi să primească, prin credinţa în Mine, iertare de păcate şi moştenirea împreună cu cei sfinţiţi.”

În acest pasaj trebuie să învăţăm că nimeni nu poate fi un misionar dacă nu s-a întâlnit cu Isus. Mărturia celui convertit nu este pură teorie ci rezultatul unei experienţe personale cu Isus, fapt spus chiar de Isus că el va trebui să spună de ceea ce a văzut şi va vedea. De altfel acest fapt îl găsim şi în 1 Ioan 1,1 unde Ioan îşi începe cartea cu aceeaşi atitudine:

“1 Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri, ce am privit şi ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieţii...”

Tot în acest pasaj descoperim că a fi misionar înseamnă a accepta faptul că vei ajunge să fii suferi probleme atât din partea celor din biserică cât şi celor din afara bisericii. Aşa că Isus îi spune că *“eu te voi elibera atât de poporul tău ca şi celor din afara lui.”* O prietene, a întâlni rezistenţă din partea celor din afară are logică ei, dar din partea celor dinăuntru este atât de improbabil, atât de illogic, atât de anormal. Dar de multe ori aşa se întâmplă, totuşi nimic nu poate deveni un obstacol în împlinirea misiunii noastre, pentru că Isus a promis că va fi cu noi. Nu te teme nici de presiunea internă sau externă, pune-ţi încrederea în Isus că el este la cârma lucrurilor.

Mai există o altă idee în pasajul din capitolul 26. Isus îi spune lui Pavel că trebuie să meargă la ei să îi cheme din întuneric la lumină, de sub puterea lui Satana la protecţia lui Dumnezeu,

pentru ca prin credința în El să primească iertarea de păcate și moștenirea tuturor celor sfințiți prin moartea Mea.

Te rog să observi primul pas al convertirii. În primul rând este faptul că ochii se deschid prin studiul Cuvântului lui Dumnezeu. În al doilea rând vedem că aceste persoane care umblau în întuneric își dau seama de situație și vin la lumina Adevărului, iar în al treilea rând le vedem ieșind de sub puterea Diavolului venind la lumina soarelui Dreptății care este Isus. Mai găsim o altă idee în acest pasaj. Persoanele primesc iertare de păcate și participă la viața creștină printr-un proces de creștere constantă. Acesta este mecanismul de funcționare a procesului convertirii. Convertirea nu presupune că în acel moment devii perfect, ci în acel moment intri pe calea pe care teologic vorbind se numește procesul sfințirii. Convertirea nu este un obiectiv pe care l-ai atins și totul s-a terminat ci este o trăire personală cu Isus învățând de la El, copiind caracterul Său.

4. Vom analiza în această parte lucrarea misionară a lui Pavel. Misiunea, lucrarea să nu a fost una cu caracter local. Chiar el ne spune în Romani 15,19 următoarele:

19 fie prin puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt. Așa că, de la Ierusalim și țările din împrejur până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos.

Aici vedem că lucrarea sa era caracterizată de următoarele: în primul rând centru predicării sale era Isus cel răstignit. Aceasta nu însemna că el nu a predicat și alte doctrine, scrierile sale demonstrează a fi adevărate manuale de teologie sistematică, dar baza de pornire întotdeauna era Isus, mijlocul era Isus pentru a termina tot cu El. De aceea putem afirma că nu există un predicator mai Cristocentric ca Pavel.

O a doua caracteristică a lucrării lui Pavel era faptul că în drumul său deschidea biserici, iar odată consolidate el nu uita de ele ci continuă prin intermediul epistolelor trimise să le hrănească spiritual. O altă convingere a sa era faptul că noii convertiți trebuiau pregătiți a lucra pentru alții pentru a-i aduce la Isus. Și ce făceau ei? Ellena White comentează în cartea Faptele Apostolilor pag. 212-213 (versiunea în spaniolă) spunând următoarele:

“Apostolul Pavel se simțea responsabil în mare măsură pentru situația spirituală a celor convertiți prin lucrarea sa. El dorea ca ei să crească în cunoștință în unicul Dumnezeu și în Isus Hristos pe care El l-a trimis. De multe ori în lucrare să se întâlnea cu grupuri de femei și bărbați care iubeau pe Isus și se pleca în rugăciune cu ei pentru a cere lui Dumnezeu pentru a înțelege cum se poate stabili o relație de viață cu El. Adeseori se întâlnea cu ei pentru a studia modalități de a prezenta și altora lumina adevărului evanghelic. Și deseori când era departe de acei cu care a lucrat, se ruga lui Dumnezeu să îi ferească de cel rău și să îi ajute să fie misionari activi și fierbinți”.

De ce Pavel făcea așa? Pentru că el știa că singura formă de a crește din punct de vedere spiritual este căutând alte persoane care nu cunosc pe Isus și aducându-le la El. Astăzi se întâmplă la fel. Este ușor să te naști în împărăția lui Dumnezeu, mai greu este să rămâi viu printr-o experiență de creștere zilnică iar acest lucru se întâmplă când înveți să mărturisești experiența ta spirituală și altora aducându-i la picioarele Mântuitorului.

Acum ajungem la sfârșitul acestui studiu și vom vorbi de capacitatea de a ști să trăim uniți în ciuda diferențelor culturale. Ar trebui să înțelegem faptul că diferențele culturale nu sunt caracteristice numai zilelor noastre. Încă din timpurile bisericii timpurii existau probleme de acest gen. În acele timpuri exista problema pusă de iudei că cei convertiți dintre neamuri să țină toate tradițiile iudaice. Majoritatea din cei convertiți erau iudei. La cincizecime majoritatea din cei 3000 care au fost botezați majoritatea au fost iudei, așa că ei reprezenta majoritatea. Așa că ei considerau că păgânul convertit trebuia să respecte tradițiile iudaice. Chiar Pavel care înainte de a se converti era un iudeu plin de râvnă, după convertire cu siguranță că nu i-a fost ușor să accepte că nu exista diferențe între femei și bărbați, iudei și neamuri, chiar mai mult, toți erau egali în Hristos. Dar în ciuda luptelor personale, el a fost un lider spiritual capabil să ajute biserica pentru a face distincție între ceea ce era principiu și cultură. Imaginează-ți ce au gândit iudeii din vechime convertiți acum la creștinism când Pavel a scris în Coloseni 2,8.13-14:

8 Luați seama că nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.

13 Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.

14 A șters zăpăsul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.

Și în aceste porunci, decrete, Pavel vorbea despre circumcizie. Imaginează-ți ce însemna aceasta pentru oamenii acelor timpuri, să audă din gura lui Pavel că nu trebuie să se circumcidă când ei știau de mici că circumcizia trebuia făcută. Dar Dumnezeu dorea ca Biserica să învețe să trăiască unită în mijlocul diferențelor culturale existente.

Care ar trebui să fie atitudinea noastră astăzi înaintea acestei realități prezente? Răspunsul trebuie să îl găsim fiecare dintre noi, eu nu îl pot găsi pentru tine.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Traducere & tehnoredactare:

Gabriel Radu

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com